

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ĮSTATYMO „DĖL EUROPOS KONVENCIJOS DĖL SAVITARPIO PAGALBOS
BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE ANTROJO PAPILDOMO PROTOKOLO
RATIFIKAVIMO“ NR. IX-1997 PAPILDYMO 4 IR 5 STRAIPSNIAIS
ĮSTATYMAS**

2021 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. Įstatymo papildymas 4 straipsniu

Papildyti Įstatymą 4 straipsniu:

„4 straipsnis. Lietuvos Respublikos pareiškimai, susiję su Europos prokuratūros kompetencija

1. Lietuvos Respublikos Seimas, atsižvelgdamas į 2017 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (ES) 2017/1939, kuriuo įgyvendinamas tvirtesnis bendradarbiavimas Europos prokuratūros įsteigimo srityje (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 2017/1939), 104 straipsnį ir vadovaudamasis Konvencijos 24 straipsniu, pakeistu Protokolo 6 straipsniu, pareiškia, kad:

1) Europos prokuratūra, besinaudojanti savo kompetencija, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 2017/1939 22, 23 ir 25 straipsniuose, laikoma teismine institucija savitarpio pagalbos prašymų pagal Konvenciją ir jos protokolus išdavimo, taip pat informacijos arba įrodymų, kuriuos Europos prokuratūra jau gavo ar gali gauti inicijavusi tyrimą jos kompetencijai priklausančioje srityje, pateikimo kitos susitariančiosios šalies prašymu tikslais;

2) Europos prokuratūra taip pat laikoma teismine institucija informacijos apie jos kompetencijai, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 2017/1939 22, 23 ir 25 straipsniuose, priklausančias nusikalstamas veikas gavimo pagal Konvencijos 21 straipsnį tikslu.

2. Seimas, vadovaudamasis Konvencijos 15 straipsniu, pakeistu Protokolo 4 straipsniu, pareiškia, kad prašymai Europos prokuratūrai dėl savitarpio pagalbos, taip pat susitariančiosios šalies pagal Konvencijos 21 straipsnį pateikta informacija tiesiogiai adresuojami Europos prokuratūrai. Prašymai dėl savitarpio pagalbos siunčiami Europos prokuratūros centriniam biurui arba tos valstybės narės Europos deleguotojo (-ų) prokuroro (-ų) biurui (-ams). Europos prokuratūra, kai tikslinga, tokį prašymą perduoda kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, jei Europos prokuratūra konkrečiu atveju neturi kompetencijos arba ją nesinaudoja.

3. Seimas, vadovaudamasis Konvencijos 15 straipsniu, pakeistu Protokolo 4 straipsniu, taip pat pareiškia, kad prašymus pagal Konvencijos 11 straipsnį su pakeitimais, padarytais Protokolo 3 straipsniu, ir pagal Protokolo 14 ir 13 straipsnius, kai juose daroma nuoroda į pirmiau minėtą Konvencijos 11 straipsnį, inicijuotus vieno iš toje Europos Sąjungos valstybėje narėje esančių Europos deleguotųjų prokurorų, perduoda Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra.

4. Seimas, vadovaudamasis Protokolo 33 straipsnio 2 dalimi, pareiškia, kad tai atvejais, kai Protokolo 20 straipsnyje nurodyta jungtinė tyrimo grupė ketina veikti Lietuvos Respublikos teritorijoje, Europos prokuratūra gali veikti kaip „kompetentinga institucija“ pagal Protokolo 20 straipsnį, tik gavusi išankstinį Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros sutikimą ir laikydamosi Reglamento (ES) Nr. 2017/1939 bei taikytinos nacionalinės teisės.“

2 straipsnis. Įstatymo papildymas 5 straipsniu

Papildyti Įstatymą 5 straipsniu:

„5 straipsnis. Lietuvos Respublikos pareiškimo pagal Konvencijos 24 straipsnį, pakeistą Protokolo 6 straipsniu, teisinės pasekmės

Lietuvos Respublika pasinaudoja galimybe pareiškimo pagal Konvencijos 24 straipsnį, pakeistą Protokolo 6 straipsniu, teises pasekmes aiškinti taip:

1) tais atvejais, kai Konvencijoje arba jos protokoluose daroma nuoroda į prašančiąją šalį arba prašomąją šalį, esant Europos prokuratūros išduotiems arba jai adresuotiems prašymams, tai

aiškinama kaip nuoroda į kompetentingo Europos deleguotojo prokuroro, kurio įgaliojimai ir funkcijos nurodyti Reglamento (ES) Nr. 2017/1939 13 straipsnyje, Europos Sąjungos valstybę narę;

2) tais atvejais, kai Konvencijoje arba jos protokoluose daroma nuoroda į prašančiosios arba prašomosios šalies teisę, esant Europos prokuratūros išduotiems arba jai adresuotiems prašymams, tai aiškinama kaip nuoroda į Europos Sąjungos teisę, visų pirma, Reglamentą (ES) Nr. 2017/1939, taip pat į kompetentingo Europos deleguotojo prokuroro Europos Sąjungos valstybės narės nacionalinę teisę tiek, kiek ji taikytina pagal Reglamento (ES) Nr. 2017/1939 5 straipsnio 3 dalį;

3) tais atvejais, kai Konvencijoje arba jos protokoluose numatyta galimybė šaliai daryti pareiškimus arba išlygas, visi tokie pareiškimai ir išlygos, kuriuos padarė Lietuvos Respublika, laikomi taikytiniais esant prašymams, kuriuos kita šalis pateikė Europos prokuratūrai, kai Lietuvoje įsikūręs Europos deleguotasis prokuroras yra kompetentingas pagal Reglamento (ES) Nr. 2017/1939 13 straipsnio 1 dalį;

4) kaip teisminė prašančioji institucija pagal Konvencijos 24 straipsnį, su pakeitimais, padarytais Protokolo 6 straipsniu, Europos prokuratūra laikosi visų gautos informacijos ir įrodymų naudojimo sąlygų ar apribojimų, kuriuos gali nustatyti prašomoji šalis, remdamasi Konvencija ir jos protokolais;

5) Konvencijos 11 straipsniu su pakeitimais, padarytais Protokolo 3 straipsniu, ir Protokolo 13, 14 ir 23 straipsniais prašančiajai šaliai nustatytos pareigos taip pat yra privalomos Europos deleguotojo prokuroro, kompetentingo pagal Reglamento (ES) Nr. 2017/1939 13 straipsnio 1 dalį, Europos Sąjungos valstybės narės teisminėms institucijoms.“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas